

Twintig jaar

Twintig jaar geleden, mijn kinderen lagen nog in de wieg of in ieder geval nog in de luiers, schreef ik mijn eerste stukje tekst voor dit vakblad, de GREENKEEPER. Ik had in die tijd evenveel verstand van golf en greenkeeping als de gemiddelde baancommissaris, dus die vijf regels tekst die voor mijn eerste optreden nodig waren gingen mij niet echt makkelijk af...

'In diezelfde uitgave staat zelf de geboorte van een nieuw bedrijfje aangekondigd: Prograss'

Die - ahum - historische woorden uit 1992 was ik natuurlijk al weer lang vergeten, maar gelukkig heb ik een mooi ingebonden exemplaar op mijn kantoortje thuis staan, waarin ik heel af en toe doorheen blader. Het was in ieder geval nog niet de tijd van Facebook en LinkedIn. Het werd dus ook niet belangrijk gevonden om overal je portret bij te plakken. Volgens mijn vrouw was ik toen een knappe kerel, maar het contrast met die foto die nu naast dit stuk tekst staat, is er natuurlijk wel degelijk. Als je door die uitgave bladert, komen er een hoop oude herinneringen naar boven. John van Hoesen zocht een nieuwe assistent hoofdgreenkeeper voor de Hoge Kleij. Wie zou dat geworden zijn? Ik weet het niet meer. In diezelfde uitgave wordt verder de geboorte van een nieuw bedrijfje aangekondigd: Prograss. Dit bedrijf zou exclusief de Barenbrug-grassen gaan verkopen.

'Verder is 'de huidige Greenkeeper in zo'n beetje alles dikker'

Het hoofdthema van die eerste uitgave is nog steeds hartstikke actueel. Ik citeer uit mijn redactionele commentaar: 'In dit nummer zullen we de relatie golf-milieu nader proberen te belichten. Gebruikelijk is dat slecht een klein gedeelte van de golfbaan daadwerkelijk bespeeld wordt. Grote gedeeltes bestaan uit bos, sloten, paden en ruigten'. En dan volgen er verder nog veel meer gewichtige woorden, die u nu nog steeds in dit vakblad tegenkomt.

'Greenkeepers werden in die tijd nog met De Heer aangesproken'

Verder is de huidige Greenkeeper vooral veel dikker dan dat eerste nummer uit '92. Om precies te zijn: 325 procent dikker en daarnaast is de greenkeeper vooral heel veel praktischer. In die tijd geloofden we nog dat we met plechtige voornemens de golfwereld konden veranderen, zoals bijvoorbeeld het schrijven van een herpetoplan. Als u niet weet wat dat is, hoeft u zich niet te schamen, want ik wist het ook niet meer. Maar het is in ieder geval een plan om meer amfibieën op de golfbaan te krijgen.

Andere artikelen in die eerste uitgave richtten zich op het schrijven van beheersplannen en biologische waarden en de natuurwaarden op de

golfbaan. En ook wel leuk is dat greenkeepers in die tijd nog met *De Heer* werden aangesproken. Dat laatste was trouwens een unicum. Dat had veel te maken met het feit dat het om een interview ging met David van Heusden, de toenmalige hoofdgreenkeeper van De Haagsche.

Ik wens u een gezond en green 2013 en fantastische feestdagen.

Hein van Iersel hein@nwst.nl

Hoofredacteur Greenkeeper